

Seminární práce

TECHNICKÁ UNIVERZITA V LIBERCI UNIVERZITNÍ KNIHOVNA	
Přir. č.	2130652
Signat.	B15034
Kč	

UNIVERZITNÍ KNIHOVNA
TECHNICKÉ UNIVERZITY V LIBERCI

3146180980

Vypracovala: Kateřina Pavlíková, 3.ročník

Líčení a účesy ve 20. Století

Secese

Dámský účes

Ženy si stále musely vypomáhat přičesy, i na vytvoření „nejjednoduššího“ účesu bylo třeba mít bohaté vlasy. Vlasy se vyčesávaly vzhůru kolem obvodu hlavy a upravovaly do šíře pomocí různých vlasových podložek. Nosily se uprostřed rozdělené, lehce kadeřené, vpředu nad čelem tupírováním lehce zdvižené, vzadu svazované do uzlu. Účesy se dotvářely pomocí květin, stuh a později místo per vycpanými ptáčky. Čelo zdobily kratší zkadeřené vlasy a drobné kudrlinky zvané FROU-FROU.

Původně přísně komponovaný tvar dostává postupně měkčí formy, bývá doplněn patkou na jedné straně nad čelem nebo zvlněnými vlasy kolem čela, spánků a uší.

Tyto uvolněnější účesy preferovaly ženy, které rády zdůrazňovaly svoje půvaby. Účesům z vlasů utažených, pevně obepínajících hlavu dávaly přednost hlasatelky emancipačního hnutí.

Večerní účesy, které vyžadovaly náročnější tupírování a více přičesů, se zdobily rajčím peřím nebo také štrasovými kameny. Thomas Mann popisuje zřejmě poněkud nezvyklý a také málo slušivý, ale osobitý účes starší dámy, která měla šedivé vlasy v samých kudrlinkách a výčnělcích upraveny do složité, vysoké frizúry, v níž byla trochu stranou připevněná veliká, barevně jiskřící brilantová agrafa, navíc ozdobená bílým chocholem. Mnohé dobové prameny (např. paměti Kláry Hofbauerové - Heyrovské) vzpomínají na plesové přípravy, k nimž patřilo pro mladé dívky „nakrepování“ vlasů, takže jsou úplně vyschlé a zkadeřené a vypadají jako ovce.

Pánský účes

Péče o vlasy je ovlivněna nadměrným používáním pomády současně s účesem se formuje i tvar vousů. Mnozí muži kladou důraz na pěšinku, pečlivě rozdělující vlasy uprostřed nad čelem nebo na straně, jiní dávají přednost nenápadnému účesu a pečlivě vyholené tváři. Zdaleka již nelze hovořit o jednotném, nebo třeba jen převažujícím stylu, úpravy jsou hodně individuální, byť rozdíly ve tvaru vousů, bradky, kníru či knírku, někdy také ještě poněkud archaických licousů, nejsou velké. Muži volí mnohdy osobní styl účesu i vousů, někteří jej i často mění.

Pokrývka hlavy žen

V oblíbě jsou hlavně klobouky, honosné, bohatě zdobené nejen květinami, ale také velmi oblíbeným peřím, i celými vycpanými zvířaty a ptáky, kterými bývaly doslova obsypány. V roce 1910 dosahuje největších rozměrů klobouk Wagenrad který má velmi širokou krempu. Bizarnost jeho bohatého zdobení sahala až za hranici výstřednosti. Méně nápadné byly menší sametové toky, ale také asymetricky posazené rozměrné barety a široké klobouky (capeline) s měkce tvarovanou širší střechou.

Některé barety připomínají pokrývky hlavy lancknechtů nebo klobouky doby třicetileté války. Historizující záliby uspokojují také třírohé klobouky ve stylu Ludvíka XV. nebo pastýřské a la pompadour, kolem roku 1907 je módní klobouk a la charlotte, velký slamák z jehož okraje spadá dolů široký volán z mulu nebo z vyšívané látky, jaký se nosil koncem osmnáctého století; některé ženy se nevzdávají čepce- kapotu. Pro sportovní účely se tradičně užívá slaměný canotier. Většina klobouků, zejména těch zvláště rozměrných, byla upevněna buď závojem svázaným pod bradou, nebo přímo do účesu vetknutými kloboukovými jehlicemi. Vzniká rozsáhlý obor speciální bižuterie - dlouhé jehlice ozdobené na jednom konci barevnými kameny nebo knoflíky, na druhém našroubovanými chrániči; hrozilo totiž nebezpečí, že dámy svými jehlicemi někoho zraní. Zvláště nebezpečnými se staly v době počátků veřejné dopravy.

Pokrývka hlavy mužů

Nejběžnější pokrývkou hlavy se stává měkký klobouk, odložen ale nebyl ani cylinder a buřinka. Příslušníci některých společenských vrstev dál nosí cylinder běžně, nejen při významných společenských příležitostech. Novým typem je homburg (jméno podle německého lázeňského města, kde se takové klobouky vyráběly a kde jej kolem roku 1900 učinil módním zdejší častý host, princ walský). Představuje určitou variantu buřinky, byl pevný, s hlavou trojúhelníkově prolomenou, vyrobený z šedé nebo černé plsti, jeho okraj byl olemovaný stužkou.

Tato móda se změnila teprve několik let před první světovou válkou. V roce 1906 vynalezl *Karl Nessler* v Německu trvalou ondulaci, která úpravu účesu zjednodušila. Vlasy se natáčely spirálovitě. Vlasy se rozdělily na malé čtvercové plochy. Pokožku hlavy chránila před spálením gumová podložka.

Poiret využil tohoto vynálezu roku 1911 pro účesy svých manekýn z krátkých roztřepených vlasů s malými ofinkami, a podobně i Max Snischek ve Wiener Werkstätte v roce 1914, využil nadto možnost obarvit tyto účesy do mnoha odstínů plavých, černých i červených. Poiret používal jako součást svých modelů turbany, dal také podnět k vzniku obecnější módy: zpod turbanu vykukovaly malé lokýnky na čele.

V roce 1912 – 1914 byly účesy o něco přísnější, ondulované vlasy se sčesávaly přes uši a stahovaly do plochého uzlu. S nástupem válečné krinolíny (1915 – 1917) byly účesy po stranách utažené a na temeni hlavy svázané do pevného uzlu (něm. Bananenrolle), kolem uší mohly být malé lokýnky nebo šístky, na čele drobné lokýnky.

V roce 1916 – 1917 uvádí Chanelová do módy pážecí účes, který definitivně prolomí mnohaletou nadvládu dlouhých vlasů, nadto to nebyl jen účes mladých dívek, ale mohly jej nosit ženy každého věku. Zpočátku byly vlasy sahající ke krku lehce kadeřené a na koncích stáčené dospodu.

V roce 1924 nahradil *Josef Mayer* toto spirálovité natáčení plochým natáčením běžným ještě dnes. Kadeřnické řemeslo dosáhlo trvalou ondulací enormního rozmachu. Vynález některých produktů měl kadeřník nové možnosti, jak měnit a udržovat tvar a barvu vlasů.

V roce 1949 *Georg Kamer* vynalezl techniku objemového natáčení. Rozmach zaznamenaly pánské účesy objevem plastického střihu Francouzem *Hardym* v roce 1950. Objevem plánovaně prováděného střihu nůžkami Angličana *Sasoon* se prosadily i nové techniky foukání a foukané účesy.

Dvacátá léta 20. století

Dámský účes - na začátku dvacátých let se pážecí účes změnil v krátký sestřih (a la garconne, Bubikopf tj. chlapecký účes, hovorově mikádo) Dlouhé vlasy stáčené do uzlu ovšem nosí některé ženy až do poloviny dvacátých let.

Pánský účes - vlasy stříhané nakrátko, které se pomádami udržují dozadu hladce k hlavě sčesané, také s pěšinkou na straně nebo uprostřed. Používají sítky, kterými doma zakrývají hladce sčesané, lehce navlněné vlasy aby účes co nejlépe držel.

Pokrývka hlavy žen - klobouk bubikopf jeho tvar byl ovlivněn mužskou módou. Byl úzký a vysoký jako pánský, nebo měl tvar helmy. Jeho okraj byl často hluboce sklopen do očí.

Pokrývka hlavy muže - nosí cylindr i buřinku ale převažuje měkký plstěný klobouk. velmi módní byl klobouk habig světle šedý, tvrdý, s ještě světlejší rypsovou širokou stuhou která zakrývala skoro polovinu klobouku. Ke sportu se používaly čepice se štítkem ozdobená odznakem většinou tvarovaná těsně na hlavu

Třicátá léta 20. století

Dámský účes - pokračuje trend 20. let. Vlasy jsou stále krátké, maximálně po ramena. Nejčastěji byly u obličeje zachovány vlny a zbylé vlasy zformované do ruliček. Díky novým chemickým přípravkům se od 30.let začaly používat tzv. trvalé ondulace.

Pánský účes - má charakter malé hlavy. Účesy jsou krátké, stříhané do ztracena po stranách na krku. Zástřih u uší do rovna. Vlasy jsou doslova přilepené k hlavě olejem nebo brilantinou, jsou česány na pěšinku obvykle na stranu nebo uprostřed. Ke sportu se hodila tzv. chlapecká mikáda s pěšinkou na straně nebo uprostřed.

Pokrývka hlavy - Klobouky byly různé k různým příležitostem a jejich nošení tak závazné jako nošení kabelek..

Čtyřicátá léta 20. století

Dámský účes - mírně se prodlužují vlasy. V oblíbenosti jsou vlasy zvlněné. Ve 40. letech je nástup vodové ondulace. Natáčení vlhkých vlasů na natáčky vlasy neničí a umožňuje variabilitu účesu.

Pánský účes - se téměř nezměnil, ustálili se krátké vlasy sčesané do stran nebo dopředu, „na ofinu“.

Padesátá léta 20. století

Dámský účes - Na počátku tohoto období se vlasy opět silně zkracují. Začíná se uplatňovat foukaná ondulace. Kolem kontur jsou vlasy kratší, přilehlé, delší jsou pak na temeni a v týlu. Kulmové kleště jsou v 50. letech 20. století vystřídány elektrickými ondulačními kleštěmi. Trvalá ondulace je stále ve velké oblibě

Pánský účes - Moderní jsou krátce sestřižené vlasy „na ježka“

Pokrývka hlavy - Klobouk, do té doby neodmyslitelná část oděvu, plní pouze praktickou funkci. Mladé ženy nosí klobouk jen zřídka.

Šedesátá léta 20. Století

Od přírodních, divoce rostoucích kštíc hippies, přes uměle do výšky vytupírované drdoly, až po geometrické stříhy z krátkých vlasů, které se více než účesům podobaly futuristickým přilbám.

Dnes už málokdo ví, že tento účes měl svého autora (Vidal Sassoon) a že se po „bobu“ Coco Chanel stal nejnapodobovanějším účesem století.

Poprvé se tak nechala ostříhat královna mini Mary Quantová, a rázem tak chtěly vypadat všechny. Čím si tento hřibovitý účes získal tolik příznivců?

Do kulata sestřihaná hlava totiž připomínala hlavu dítěte. Žádné ženské atributy, ale nevinně dětsky vyhlížející typy s obrovskými očima byly tehdejšími ideálem krásy.

Ne každá však měla to správné množství a kvalitu vlasů, tak si začala pomáhat tupírováním a umělými příčesky. Přechody mezi pravými a umělými vlasy se kamuflují stuhami a umělými květinami.

Koncem šedesátých let začali proti falešným vlasům a jejich nepřirozenému znásilňování demonstrovat hippies svými divoce rostoucími hřívami.

S pravými květinami ve vlasech, v oblečení z přírodních látek s bosýma nohama v kristuskách kráčeli zpět do ráje.

Dámský účes - nosily vlasy rovné a rozpuštěné s pěšinkou uprostřed. Oblíbenou ozdobou ve vlasech byla kopretina. Současně byly moderní i vlasy krátké, vzadu do výšky natupírované. Tupírování je zcela nový prvek v účesové tvorbě. Doplněk účesu tvořily velké náušnice

Pánský účes - prodělává zásadní změnu. Styl udává britská hudební skupina Beatles, která je na vrcholu své slávy. Vlasy se začínají prodlužovat a muži nosí účesy „na Máničku a brýle „lennonky“

Sedmdesátá léta 20. století

Dámský účes - vlasy se stříhají tzv. tupým stříhem a jsou vytáčeny nahoru. Velmi oblíbený byl proplétaný drdol, ke kterému se často používaly příčesky, v oblibě byly paruky, a to nejen do společnosti

Pánský účes - nosí delší vlasy a velmi výrazné a dlouhé „kotlety“, které se prodlužují až na okraj čelisti

Osmdesátá léta 20.století

Dámský účes - Nejmódnější je účes z krátkých vlasů. Ideálně podholený s delšími vlasy na temeni, které se daly všemožně upravovat. Kralovaly laky na vlasy.

Devadesátá léta 20. Století

Dámský účes - Ideálem byl praktický účes, který se dal příležitostně »načančat«. Tzv. střih podle hrnce vyžadoval rovné vlasy a štíhlý obličej s výraznými lícními kostmi.

Dnes

Dámský účes - Na konci 90. let nastoupil účes pojmenovaný kult modelek. Dlouhé zdravé lesklé vlasy s okouzujícími vlnami především světlých odstínů. Tento trend částečně panuje dodnes.

Líčení

Ve 20. letech

Nosily se výrazně nalíčené oči, tužkou se tvarovalo obočí, aby bylo tenké a obloukovité, jasně červeně nalíčené rty se zdůrazňovaly Kupidovým obloukem, hlubokým zářezem na horním rtu. A někdy se nosí i muška na tváři.

Ve 30. letech

Je žádaný tzv. ideální vzhled. Žena k líčení potřebovala tužku na oči, aby obtáhla pečlivě vytrhané obočí, na oči si nanasla oční stíny, na řasy řasenku, na tváře používala růž, na ústa konturovací tužku a rtěnku.

Ve 40 letech

Výrazné oční linky, matový make-up a sytě červené rty tvoří rafinovaný a elegantní styl. Obočí je úhledně vyklenuto, aby se podtrhla hladkost oční linky, a důmyslné užití růže na tváře způsobuje, že lícní kosti vypadají vysoké a dokonale tvarované. Žena k líčení potřebovala bledý podkladový krém, průhledný pudr, tmavou růž, šedou nebo hnědou tužku na oči, lesklou růž a štěteček na rty

V 50. letech

Byl základem úpravy pleti podkladový krém a po něm následoval pudr. Make-up se nepoužíval. Oči se líčily zcela jednoduše - pokud to bylo nutné, přikreslovalo se obočí. Řasy se líčily tuhým černým líčidlem, které se nanášelo navlhčeným kartáčkem. Žena k líčení potřebovala béžový podkladový krém, o tón světlejší pudr, růžovou růž, světle žluté nebo modré oční stíny, tekuté oční linky, umělé řasy a lepidlo, řasenku, růžovou tužku na rty a světle růžovou perleťovou linku.

V 60. letech

Nastala exploze černého líčení linkami, což zvýrazňovalo oči. Linka na okraji horního víčka, těsně u kořínků řas, byla někdy tak široká, že téměř překrývala horní víčko. Nekončila však

jen u jeho okraje, ale byla protažena u vnějšího okraje víčka směrem vzhůru. Na okraji očního víčka se kreslila linka pod dolní řasy a často se také protahovala až za okraj. Nejnápadnější líčení však bylo takové, kdy linku na dolním víčku doplňovaly svislé čáry, jakoby kreslené dolní řasy. Později se začaly používat oční stíny ze začátku modré barvy od nejsvětější až po tmavé. Nanášely se tak že některá žena jimi pokryla celý nadočnicový oblouk, horní pevné i pohyblivé víčko. Stín často překračoval střední partie očního oblouku směrem vzhůru, v některých případech až k obočí. Žena k líčení potřebovala světlý podkladový krém, světlé matné nebo bílé oční stíny, šedou a černou tužku na oči, umělé řasy a lepidlo, černou řasenku, světlou matnou růž.

V 70. letech

Jsou velmi výrazné a přetažené oční linky doplněné kouřovým líčením. Make-up se používá světlý matující. Používají se umělé řasy. Na rty se používá rudá matná rtěnka.

V 80. letech

Je módní růžová barva, která byla módní také v oblékání. Růžová se kombinovala na střední partii očních oblouků s hnědou, používaly se umělé řasy. Mnoho chyb se objevuje často při úpravě obočí. Jeho šířka a délka, a často i sklon zevních okrajů neodpovídá typu ženy.

V 90. letech

Byl módní trend černé linky a pleť bez „zdravíčka“ (tvářenka).

Současnost

Každý půlrok přichází nové trendy v líčení rozmanité a nápadité. Vybrat si můžeme ze široké palety módního líčení.

Zajímavosti :

- Při mytí vlasů tekuté mýdlo nahradil v roce 1933 první nealkalický šampon.
- Odbarvování na blond bylo trendy v první polovině 40. let.
- Makeup byl vynalezen v 60. letech. Důraz v líčení se tak přesunul z úst na pleť a oči.
- Vodová ondulace v 60. letech stála 20 korun.
- Za ostříhání jste v 70. letech dali 5 až 6 korun. Za holení 4 koruny.
- Barvení a vodová ondulace v 70. letech stály 80 korun.
- Největší cenový skok způsobilo zdražení materiálů a energií v 90. letech.
- Dnes za ostříhání dáme 300 až 700 Kč. Někde samozřejmě i mnohem víc.
- Peroxidem vodíku se mohly vlasy odbarvovat.
- První nealkalický šampon nahradil v roce 1933 tekuté mýdlo.
- V roce 1942 byla v Americe objevena studená vlna (speakman).
- V roce 1947 byla v Německu uvedena první studená vlna.
- V roce 1950 nahradila první krémová barva dosavadní kapalné barvicí preparáty.

Závěr

Móda a vše co k ní patří mě velmi zajímá. Je důležité dbát o svůj zevnějšek a není to nic neobvyklého.